

Marek Orko Vácha

Bára Řebíková mi poslala po Alešovi malou knížku s názvem „Lod“. Mám z ní smíšené pocity, ještě jsem ji celou (a hlavně „řádně“, tedy několikrát) nepřečetl, zatím mám jen ty „pocity“. A to – to je kuriózní – pocity, že Vácha vlastně jen zaznamenává a líčí (snad své) pocity a dojmy, že jde tedy o jakousi básnivě kultivovanou „dojmologii“ či „pocitologii“, ale zatím nevím, co s tím, netuším, kam to míří (a pokud tuším, tak to je spíš podezíravé než otevřené očekávání). Zatím jsem tam nenašel ani zárodek nějaké myšlenky, na níž by autor pracoval a kterou by se připravoval formulovat, vyslovit.

(Písek, 141230-2.)